

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΟΡΟΣΗΜΟ

Λατινικά θεωρητικής Κατεύθυνσης

29-5-2013

A1. Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι άθλια, αλλά τίποτα (δεν είναι) πιο άθλιο από την ίδια τη νίκη αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους, ώστε, ακόμα και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση, εξαναγκάζονται να είναι από ανάγκη. Πράγματι τα αποτελέσματα των εμφύλιων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε όχι μόνο να γίνονται αυτά, που θέλει ο νικητής, αλλά ακόμα ώστε ο νικητής να κάνει το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργήσαντες κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο αχρείοι αλλά και άπειροι, εάν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έχει γίνει σκληρά και τυραννικά. Τώρα νομίζω ότι, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανένας τόσο ανόητος, που να μη βλέπει ότι έχει γίνει συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην ομολογεί.

B1. bellum civile

miserrimum

ipsum

victoribus

feroci

talis

exitu

earum

auxilium

auctoritas

plus

huic

castrorum

stultam

B2. reddidisti

sunto

cogeretur

faciendum

vult

obsequentur

peperisti

animadversum (αιτιατική)- animadversu (αφαιρετική)

dixerint

intellexisse

perveniebatis

intende
vidissemus
fatebuntur

Γ1.

α) miserius: κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου συνδεδετικού ρήματος est.

ferociore: κατηγορούμενο στο victores

bellorum: ονοματικός ετερόπρωτος προσδιορισμός ως γενική υποκειμενική στο exitus

iis: αντικείμενο στο obsequatur

id: υποκείμενο στο απαρέμφατο factum esse (ετεροπροσωπία)

fore: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο intellego

coniurationem: υποκείμενο στο απαρέμφατο στο esse factam (ετεροπροσωπία)

Γ1.

β) Ο επιθετικός προσδιορισμός αναλύεται σε δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση ως εξής: in bellis, quae civilia sunt.

γ) Cicero scripsit bellorum enim exitus tales esse semper, ut non solum ea fierent, quae vellet victor, sed etiam ut victor obsequeretur iis, quorum auxilio victoria parta esset.

Γ2.

α) «etiamsi natura tales non sint»: δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση που εισάγεται με το σύνδεσμο etiamsi. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση που, και αν δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας πρότασης, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το cogantur, έμμεσα από reddit: ενεστώτα) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης άμεσα στο cogantur και έμμεσα στο reddit

β) “quae velit victor”: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση, εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία quae (της αναφ. αντωνυμίας qui, quae, quod) και προσδιορίζει το ea. Εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική από έλξη προς την υποτακτική fiant της αναφορικο-συμπερασματικής πρότασης, χρόνου ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (άμεσα από το fiant, έμμεσα από το sunt: ενεστώτας) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν.

γ) Ο εξαρτημένος υποθετικός λόγος του χωρίου από το intellego είναι ο εξής:

Υπόθεση: si iste in Manliana castra pervenerit (si + υποτακτική παρακειμένου)

Απόδοση: neminem tam stultum fore (απαρέμφατο μέλλοντα)

Στον ανεξάρτητο λόγο θα μετατραπεί ως εξής:

Υπόθεση: si iste in Manliana castra pervenerit

(si + οριστική συντελεσμένου μέλλοντα)

Απόδοση: nemo tam stultus erit

(οριστική μέλλοντα)

Ως ανεξάρτητος εκφράζει την ανοικτή υπόθεση στο μέλλον.

Μετατροπή σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν-μέλλον:

Υπόθεση: si iste in Manliana castra perveniat (υποτακτική ενεστώτα)

Απόδοση: nemo tam stultus sit
(υποτακτική ενεστώτα)